

[Erling Olsen.]

Skriftlig begrundelse.

I mange saneringskvarterer hviler ejendomsskatterne urimelig hårdt på beboerne. Det gælder ikke mindst, hvor der i forbindelse med nedrivning af mellem- og baghuse bliver færre lejligheder at fordele grundskatterne på. Men det gælder også, hvor udnyttelsesgraden af forskellige årsager er forholdsvist lav som f. eks. i Vognmandsmarken i København.

Både for at lette sanering ved nedrivning af mellem- og baghuse og for at begrænse huslejen i urimeligt dårlige boliger ville det være ønskeligt, om kommunerne fik adgang til at give nedslag i ejendomsskatterne i saneringskvarterer.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Som begrundelse for spørgsmålet om, hvorvidt jeg vil overveje at give kommunerne adgang til at nedsætte ejendomsskatterne i saneringskvarterer, anføres bl. a., at disse skatter i mange af disse kvarterer hviler urimelig hårdt på beboerne, ikke mindst hvor der i forbindelse med nedrivning af mellem- og baghuse bliver færre lejligheder til at fordele grundskatterne på.

Hertil vil jeg gerne bemærke, at det altid har været et grundprincip i dansk ejendoms-skattelovgivning, at ejendomsskatternes påligning og opkrævning sker uafhængigt af den betalingspligtiges økonomiske forhold, og at der kun i ganske særlige situationer vil kunne blive tale om at lempe ejendomsskatterne. Dette er udtrykkeligt fastslået i ejendomsskattelovens § 30. Kun i tilfælde, hvor skatterne påhviler ejendomme, der tjener et eller andet almennyttigt formål, er der ved lovens § 8 åbnet kommunerne adgang til at lempe beskatningen.

Som spørgeren ved, findes der en lov, der skal hjælpe navnlig ældre parcelhusejere med at klare betaling af ejendomsskatterne, men heller ikke her er der tale om, at beskatningen nedsættes, men alene om en ordning, hvorefter kommunerne yder lån til betaling af skatterne, et lån, som normalt forfalder ved ejerskifte.

Når der rejses spørgsmål om etablering af en adgang for kommunerne til at lempe ejendomsskatterne i saneringskvarterer, må jeg således henvise til, at en sådan ordning vil stride imod det grundprincip, jeg nævnte

før. Hertil kommer, at det efter min opfattelse vil blive yderst vanskeligt rent administrativt nærmere at afgrænse de tilfælde, hvor ejendomsskatterne kan lempes, samt at fastsætte lempelsens størrelse i de enkelte tilfælde.

Endvidere kan jeg anføre, at en eventuel lempelse af denne art i givet fald vil blive ydet uanset beboernes økonomiske forhold, altså uanset om der i det enkelte tilfælde er behov for en sådan lempelse. Jeg tror således, at beboere, der som følge af saneringer kommer ud for huslestigninger, mere hensigtsmæssigt kan hjælpes ad de sædvanlige kanaler, der består for ydelse af hjælp til folk, der ikke selv er i stand til at klare deres boligudgifter. En lempelse af ejendomsbeskatningen bør derimod af de grunde, jeg har nævnt, næppe komme i betragtning.

Erling Olsen: En gang imellem kan principper være så strenge, at det kan være fornuftigt at se lidt bort fra dem. I Vognmandsparken i København, et saneringskvarter, hvor grundene skal falde tilbage til Københavns kommune i 1978, er skatterne så store, at på en saneringslejlighed på 55 m² hviler de med ca. 1.100 kr., alt sammen fordi udnyttelsesgraden på grunden er meget lav.

Det, jeg gjorde mig til talsmand for, og som jeg vil være glad for om ministeren i hvert fald ville tage op på en af sine normale drøftelser med Kommunernes Landsforening, var, om man alligevel ikke kunne finde en mulighed for, at kommunerne som resultat af en politisk beslutning i tilfælde som det, jeg har nævnt, kunne få lov til at lempe beskatningen.

Jeg kan i øvrigt understrege, at en belastning på små 100 kr. om måneden på en 3 værelses lejlighed, som ikke engang har eget toilet, ikke hviler på velstående folk, men på meget dårligt stillede folk.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg tror, hr. Erling Olsen vil give mig ret i, at en af baggrundene for ejendomsbeskatningen netop er, at området skal anvendes på den mest hensigtsmæssige måde også i henseende til beliggenhed osv. Jeg skal såmænd villigt erkende over for hr. Erling Olsen, at principper kan være strenge, men hvis vi